

РЕШЕНИЕ

№ 5689

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6054** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145- 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от М. З. М. против решение № 32/041-6/Е от 19.05.2020 г. на заместник- изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“ (ИА БСА), с което е отказан достъпът до изисканата по т. 2-7 и т. 9 от заявление с вх. № 32/041-6/Е/21.04.2020 г. обществена информация.

Жалбоподателят иска отмяна на оспорения отказ по съображения, че търсената информация е обществена такава по дефиницията на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, налична е при сезирания орган, както и че същата в действителност не е публикувана, противно на твърденията на задълженото лице. Излага доводи, че не е налице специален ред за предоставяне на заявената информация, изключващ приложението на ЗДОИ. Позовава се на наличието на надделяващ обществен интерес. Моли съда да отмени обжалвания отказ като незаконосъобразен и да задължи административния орган да предостави информацията в поисканата форма.

Ответникът- заместник- изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“, в о.с.з., чрез адв. А. оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по заявление за достъп до обществена

информация, изпратено на 21.04.2020 г. до ИА БСА, с което жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен достъп до обществена информация, обективирана в 9 въпроса. Поисканата информация се отнася до сключените договори за обществени поръчки по проект BG1RFOP002-2.008-0001 „Повишаване ефективността и ефикасността на услугите, предоставяни на българските предприятия в областта на акредитацията“, финансиран по приоритетна ос „Предприемачество и капацитет за растеж на малките и средни предприятия“ по ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020. С писмо от 05.05.2020 г. срокът за произнасяне по заявлението е удължен и заявителят е уведомен, че част от поисканата информация е налична на сайта на БСА. Административният орган с Уведомление № 32/041-6/Е/19.05.2020 г. отказва да предостави изисканата в т. 1 и 8 от заявлението информация, по мотиви, че обобщена информация за подизпълнителите не е създавана, а договорите по обществените поръчки са публикувани на интернет страницата на ИА БСА. С процесното решение № 32/041-6/Е от 19.05.2020 г. на заместник- изпълнителния директор на ИА БСА е отказан и достъп до информацията по т. 2-7 и т. 9 от заявлението, с мотивите, че исканата информация не подлежи на предоставяне по ЗДОИ, а следва да се приложи специалният ред по ЗОП, информацията е публикувана на интернет страницата на ИА БСА и в публичния модул ИСУН 2020, както и че отчетите по проекта са с ограничен достъп съобразно чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗОП. На 21.05.2020 г. решението и уведомлението са изпратени на електронната поща на жалбоподателя, както изрично е отбелязано в заявлението, а жалбата срещу тях е подадена на 02.06.2020 г.

С Определение от 22.06.2020 г. по адм. д. № 4900/2020, Второ отделение, 27- ми с-в, делото по жалба с вх. № 12/002/Р/02.06.2020 г., е разделено на адм.д. № 4900/2020 и адм. д. № 6054/2020 с оглед на това, че предмет на оспорване са два акта, издадени от един орган, но на различно правно основание и при различни мотиви. Настоящият съдебен състав следва да се произнесе по законосъобразността на обжалваното решение № 32/041-6/Е от 19.05.2020 г. на заместник- изпълнителния директор на БСА, по отношение отказа за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 2-7 и т. 9 от заявление с вх. № 32/041-6/Е/21.04.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Процесният отказ, е издаден от компетентен орган- заместник- изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“, в рамките на предоставените му със Заповед № 750/30.09.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“ правомощия и в предвидената от закона форма като между страните този факт не е спорен. При издаването на обжалвания акт обаче са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, както и неправилно са приложени материално- правните разпоредби, което обуславя неговата отмяна.

На първо място следва да се отбележи, че процесното решение в нарушение на административно- производствените правила е издадено извън законоустановения 14-дневен срок по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ- заявлението е подадено на 21.04.2020 г., а

решението по него е издадено едва на 19.05.2020 г. Действително разпоредбите на чл. 29- 32 от ЗДОИ предвиждат удължаване на срока за произнасяне при наличието на определени предпоставки, но в случая не се установява такова изключение, което налага извода за необосновано и незаконосъобразно забавяне на отговора от страна на задълженото лице.

На следващо място, съдът счита, че поисканата от жалбоподателя информация безспорно попада в категорията на обществената такава, доколкото обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. В случая търсената информация е генерирана и съхранявана от задължен по ЗДОИ субект във връзка с отчетеното изпълнение на договорите по проектната дейност, финансирана от ЕС, което обуславя връзката ѝ с обществения живот в Република България. Самото обстоятелство, че претендираната информация е свързана и/или е по повод усвояването на средства по европейски фондове предопределя прозрачност и достъпност на същата, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Обществената информация бива два вида - официална и служебна като в разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Предвид гореизложеното, търсената по т. 2-7 и т. 9 от заявление с вх. № 32/041-6/Е/21.04.2020 г. информация, безспорно се характеризира като обществена служебна информация по смис. на чл. 2 и чл. 11 от ЗДОИ, тъй като касае усвояване на европейски средства.

В този смисъл не се споделят доводите на административния орган, че за информацията, обективизирана в т. 2- 5 от заявлението следва да се приложи специален ред и същата не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ. В Глава V, ПУБЛИЧНОСТ И ПРОЗРАЧНОСТ, Раздел I от ЗОП е разписано задължението на публичния възложител, в случая ИА БСА да публикува информация, свързана с договорите, които сключва след провеждане на процедура по възлагане на обществена поръчка. Това обаче не изключва по никакъв начин задължението на административния орган, вменено с разпоредбите на ЗДОИ при поискване да предоставя обществена информация, в конкретния случай такава касаеща сключени по реда на ЗОП договори, още повече, че в посочения закон не е регламентирана специална процедура за предоставянето на информация за договорите и тяхното изпълнение при поискване. От изложеното следва, че в обжалваното решение административният орган незаконосъобразно се е позовал на изключението, визирано в чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като изискването за публичност на договорите по ЗОП по никакъв начин не отменя възможността за изискване, респективно предоставяне на такава информация по реда на ЗДОИ. По отношение отказа на ИА БСА да предостави копия от последните отчети по проекта, мотивиран с разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, съдът намира същия за неоснователен. За да се приложи посочената норма трябва визираните в нея предпоставки да са кумулативно налични, а именно информацията да е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и да няма самостоятелно значение. В случая е безспорно, че отчетите, било то технически или финансови, сами по себе си дават информация за изпълнението на проектите и не

са просто мнения, становища или препоръки на органа. В допълнение, съгласно европейското и национално законодателство, бенефициентът е длъжен да предоставя периодични отчети за изпълнение на дейностите по проекта, за да гарантира, че отпуснатите средства ще се разходват в съответствие с принципите за икономичност, ефективност и ефикасност.

Колкото до твърдението на ответника, че изисканата информация е публично достъпна на сайтовете на ИА БСА и ИСУН 2020, същото не намира потвърждение. Действително в чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ е предвидена възможността задължените субекти да посочат линк, където са публикувани търсени данни, вместо да ги предоставят под формата на копия, изпратени по електронен път. След извършена служебна проверка от съда обаче, се установи, че търсената информация не се открива на посочените в решението линкове. Публикуваните данни са стари и неактуални, информацията е непълна и не отговаря на подадените със заявлението въпроси, а по т. 9 от заявлението- „Копие на решение за прекратяване на процедура ПО-ОП-13/Р/19.12.2019 г.“, информация изобщо липсва. От изложеното се налага изводът, че административният орган е въвел заявителя в заблуждение по отношение реалното наличие в публичното пространство на търсената информация, което съгласно трайната съдебна практика влече незаконосъобразност на обжалваното решение (Решение № 3924/18.03.2019 на ВАС, V отд. по адм. Д. № 14604/2017 г.).

В заключение следва да се отбележи, че с оглед характера на средствата, с които се финансира дейността на ИА БСА по проектите, и по арг. от чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, търсените сведения неминуемо представляват обществен интерес, а доколкото гражданите са част от обществото, последните имат право на достъп, търсейки информация, която вълнува обществеността. За формирането на собствено мнение относно дейността на БСА по европейските проекти, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, жалбоподателят е поискал достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България. При това положение, съдът намира, че няма основание за отказ за предоставяне на исканата информация. Този извод се обосновава и от § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, който въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. "а" до "е", като настоящият случай попада в хипотезата на б „е“, а именно, свързана е със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ. Ако органът счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, то той следва да установи това. Тоест, предвидената в § 1, т. 5, изр. 2 във вр. с б. е", от ДР на ЗДОИ презумпция приема по начало наличието на надделяващ обществен интерес, във всички случаи, когато са налице условията на б."е" на § 1, т. 5 от ДР на закона. При положение, че ИА БСА, като страна по договора, е именно такъв субект, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, заместник- изпълнителния директор, е бил длъжен да предостави информацията или да установи липсата на надделяващ обществен интерес. Недопустимо е без надлежна обосновка, органът да изключва действието на оборимата законова презумпция, както е в случая. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения. Информацията реално не е предоставена, както и мотиви за липса на такъв интерес в решението не се откриват. Т.е. по силата на необорената в случая законова презумпция на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ следва да

се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

Предвид гореизложеното, оспореното решение, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а делото - върнато като преписка на същия орган за ново произнасяне, съобразно дадените по-горе задължителни указания по приложение на закона.

Така мотивиран и на осн. чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 32/041-6/Е от 19.05.2020 г. на заместник- изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“.

ИЗПРАЩА преписката на заместник- изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“ за ново произнасяне в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Решението е окончателно .

Съдия: